

privniške, Zdolske, in Sromelske fare; Bizelsko, Pišečko in polovico naše fare pa je takó zaterla, da se večnimu Bogu usmili; skorej nič zeleniga ni na polji in goricah ostalo. Nar žlahtneje vinske gorice, krajnskim, gornogradskim in drugim tovarnikom dobro znane, kakor Drenovec, Janeška gorica, Banovec, Veseli verh i. t. d., žalujejo zelenja obropane, gôle in suhe kakor v jeseni. Oj ubogi ljudje!

To veliko nesrečo viditi in slišati, so naša milostljiva grajska gospá baronovka Lazarinova, rojeni grofica Brandisova, koj drugi dan svojim takó poškodvanim podložnikom ajde za seme po svojih opravnih podariti ukazali. Enako ljubezen in usmiljenje so skazali tudi Rajhenberškiga grada lastnik, ljubeznivi gospod Delena tem svojim. Oj da bi bilo tacih darovnikov več! Bog jim plati!

Ali s tem še žalostna novica ni per kraji. V sredo, to je 15. Maliga serpana okoli 5. ure popoldan se je vlekla strašna nevihta, da take stari ljudje ne pomnijo, od Žusejma noter doli do Zagreba.

Strašni viharji so kozolce in stanove podirali, hiše in hrame odkrivali, drevje lomili in rovali, in med strašnim gromenjem je toča, debela kakor roglovat debel korún, čisto na suhim iz oblakov na zemljo vrezavala, in polje, gorice, kakor tudi travnike neizrečeno zatolkla. Zlo poškodvana je Prevorska, Pilštajnska, Kozijska in naša Podsredska — skorej čisto zaterta pa je Bučka, Poljska in Š. Peterska fara, in kakor slišimo tudi horvatske sosednje, unkraj Sotle.

Kakó hudo da je toča razsajala, so priča tiči, race, goske, zajci in praseta, katerih dosti mrtvih so ljudje po raznih potih našli, kakor tudi vozniki in pastirji, kateri so kervavo obtolčeni in otečeni po vremenu domu perjokali, in nekteri izmed njih še zdeji bolni ležijo.

Oj usmiluj se nas pravični Bog! — n.

Hudo vreme v Zagrebu.

Toča, ki je letas po Slovenskim že toliko škode napravila, je 15. dan tega mesca po poldan ob petih hudo zadela tudi Zagreb in bližnjo okolico. Nar starejši ljudje ne pomnijo take hude ure. Skozi četertlejš ure je padala gosta in ko jajca debela toča, ki je potolkla silo silo veliko okinj. Hudi vihar je razdjal grozno veliko streh. Mnogo ulic je bilo polno razbitih strešnikov. Koj drugi dan na vse jutro je zopet vstal hud vihar s točo vred, ki je pa bolj razsajal krog Samobora, kot v Zagrebu.

Pri ti nesreči se je pokazala gerda odertija nekterih tergovcov, ki s ceglami kupčujejo. Ceno za tavžent strešnikov so berž berž povikšali od 12 gold. na 30 goldinarjev srebra, ko so vidili, de je velika potreba. Sram naj jih bo take požrešnike, ki kakor pijavke od človeške kervi živijo!

Čudna novica.

Práv zlo smo se zavzeli, ko smo pred nekimi dnevi 20. list Lipniškiga kmetijskiga časopisa (Landwirtschaftliche Dorfzeitung von W. Löbe) v roke dobili in tu dopis iz Koroškiga brali, kteriga je 7 mož iz Hünelberga na Koroškim na vrednika imenovaniga časopisa pisalo in s svojimi imeni podpisalo, namreč 2 fužinarja, 2 kmetovavca, 1 mizár, 1 mesár, in pa 1 učitelj. Kaj taciga so ti možje pač pisali? bojo dragi bravci nas prašali. Prosili so v imeni več prebivavcov Hünelberške soseske vrednika imenovaniga časopisa, de bi jim natanjko oznanil: 1) Kteri kraj v Ameriki bi bil za Koroškiga kmetovavca, ki se hoče tje preseliti,

nar pripravniši? 2) Kje se je v Ameriki nar več Nemcov naselilo? 3) Na kteriga pošteniga možá v Ameriki bi se bilo v ti reči nar bolj obrniti? 4) Po čim bi se tam mogle na pol obdelane kmetijstva ali pa ledine kupiti? 5) Koliko si zasluži en rokodelc, en posel ali en najemnik na teden ali na leto? Koliko veljá ena krava, 1 prešič, 1 vagan pšenice i. t. d.? 7) Ali skerbí gosposka za svoje podložne, de se jim premoženje ne pokrade? 8) Po kteri poti bi selitev nar manj veljá ali skozi Rotterdam, ali skozi Terst? — — Kaj bodo naši bravci k temu vprašanju rekli? Mi bi namesto vprašanja vrednika tem možem nič družiga ne odgovorili, kakor tole: ostanite domá in pridno delajte! Časi so prešli, ko so v Ameriki ljudém pečene pišeta v usta letéle, in Koroška dežela je še zmirej v stani, svoje pridne prebivavce preživiti! Dr. B.

Čuden prikazik.

Nekimu možu na Štajarskim pri 50 letih so šli v enim tednu vsi lasje z glave, brez de bi bil kakó bolezen občutil. *) Čez en čas so mu pa spet drugi lepi lasje zrastli.

Urno, kaj je noviga?

24. dan tega mesca so Ipavke že veliko grozdja v Ljubljano na prodaj prinesle.

Oznanilo vredništva.

Če mi Bog ljubo zdravje ohrani, se bom v prvi polovici prihodnjiga mesca (Velikiga serpana) na Dunaj podal in še le po dokončanim velkim kmetijskim zboru v Gradci proti koncu mesca Kimovca zopet v Ljubljano nazaj prišel. To oznanim posebno tistim častitim gospodam, ki za Novice pišejo, de naj tačas vse spiske, ktere so za natis v Novicah namenili, le pod nadpisam: „An die Redaktion der Novice“ v Ljubljano pošiljajo; dopise pa, kateri so samó meni namenjeni, naj pošljejo pod nadpisam mojiga imena tudi v Ljubljano, od kodar jih bom poredama na Dunaj dobival. — Kar mi je bilo moč, sim pripravil za prihodne liste Novic; vse drugo bojo pa moji namestniki pridno poskerbeli.

Dr. Bleiweis.

Besedna vganjka.

Ali naprej ali nazaj besedo izrekuješ
Staroverskiga učenika vedno imenuješ.

*) Kakor ne pada pred Listopadam listje z dreves brez kake bolezni drevesa, takó tudi ne padejo brez bolezni lasje z glave. Bolezin pa včasih le v koži tiči, brez de bi človek sicer bolan bil.

Vredništvo.

Današnjemu listu je perdjana 16. d oklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	25. Maliga serpana.		20. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	—
1 » » banaške...	2	5	2	10
1 » Turšice.....	1	9	1	7
1 » Soršice.....	—	—	1	46
1 » Rži.....	1	24	1	24
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	11	1	15
1 » Ajde.....	1	5	1	12
1 » Ovsá.....	—	48	—	52

Vrednik Dr. Janex Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.